

עולם קסום

נורית זרחי, טינטורו פילה קטנה מאוד,
איורים: הלה חבקין, הקיבוץ המאוחד, 21 עמ'.

דיעות אחרונות, 8.10.1993, עמ' 24

צריך להיות סופר רב השראה כדי להצליח לכתוב לילדים ספר כל כך מוצלח. אולי לא הייתי צריכה להיות מופתעת, אבל נורית זרחי מפתיעה גם את מי שמצפה להפתעות, והפעם עם סיפור בלתי אפשרי על הפילה טינטורו ומר טנדרלי המטפל (הטוב) ונגרלי וגונץ (מאלפי הקרקס הרעים) ועל הפרידה מאמא הפילה, המלכה בודיצה.

לכאורה עוד סיפור שיגרתי על פילון (זה יכול להיות גם קרנפון, קופיף, גור אריות, או כל יצור אחר שחי ביערות), שהציידים מייתמים אותו מאמו, ולאחר מכן מוכרים אותו לבעלי קירקס. לכאורה, סיפור הצלה של פילון בשבי והמאבק בין מאלפי הקירקס לבין המטפל בחיות, החס על מטופליו, ולכאורה עוד סיפור עם סוף טוב, שבו הפילון חוזר לטבע ומוצא את אמא שלו.

אם כן, מה נשתנה סיפור כזה – עם סוף טוב ומתובל בקצת פנטסיה, קצת הומור וקצת קירקס, קצת רוע לב, קצת הרפתקאות וקצת רווח והצלה – מסיפורים אחרים? שהוא מתבסס על עולם אחר של חוקים.

הפילון, שאנשי הקירקס נואשו ממנו והבטיחו למטפל לא להפוך אותו לפילון להטוטים, משתקם ונעשה פילון לתפארת. הוא גם לומד את הלהטוטים הכי משגעים, למגינת ליבם של המאלפים, שהבטיחו למטפל שלא להפוך אותו לפיל להטוטים. הוא מבצע דברים שונים ומשונים, כמו להוריד נורה מן התיקרה, להגיש ספר ממדף גבוה, ואפילו להסיר קורי עכביש.

כל האידיליה הזאת מסתיימת כאשר המטפל חולה ונאלץ לעזוב את הפילון. חורשי רעתו של הפילון כמעט מצליחים לבצע את זממם, אלמלא הילד הקטן שמחזיר אותו אל היער, שנמצא במטווחי קשת מן העיירה שבה שוהה הקירקס. גם זרחי

איור מתוך הספר

יודעת שסוף כזה טוב הוא בלתי אפשרי לא בחיים וגם לא בדימיון, ובאמצעות סיפור המסגרת היא מתגברת על כך. המשפט של תמרי, הילדה שאבא מספר לה את הסיפור, מסביר הכל על החיים, על הדימיון ועל מה שאפשרי ובלתי אפשרי ביניהם. "בטח שזה סיפור, אבל אם זה ככה בסיפור, אז בטח זה ככה גם בעולם".

הדימיון הפרוע, אבל גם הנשלט היטב, עם הרבה טעם טוב ומידות נכונות, של זרחי, מאפשר לה ללכת על החבל הדק שבין המתכון השיגרתי, למשהו קצת אחר, ולכתוב עוד ספר שיהפוך בוודאי לקלאסיקה של ספרות ילדים.

ציוריה של הלה חבקין כאילו נולדו בשביל הספר הזה, והם תורמים תרומה רבה לבנייתו של העולם הקסום, האפשרי לכאורה.